

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 8 november 2016 met nummer RvVb/S/1617/0247
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0549/SA

Verzoekende partij	de heer Arne DESEURE bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Benjamin HERMAN kantoor houdende te 9051 Sint-Denijs-Westrem, Kortrijksesteenweg 1144 bus G waar woonplaats wordt gekozen
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN
Tussenkommende partij	de heer Giovanni NUYTENS bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaten Michiel DESCHEEMAER en Steve RONSE kantoor houdende te 8500 Kortrijk, Beneluxpark 27B waar woonplaats wordt gekozen

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 20 april 2016 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 10 maart 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lendeledede van 4 november 2015 ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond verklaard.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend volgens ingediend plan en onder voorwaarden voor het bouwen van een loods op het perceel gelegen te 8860 Lendeledede, Winkelsestraat 116+ en met als kadastrale omschrijving sectie B, nummer 0106B 2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

Bij arrest nr. RvVb/UDN/1516/1150 van 26 mei 2016 heeft de Raad de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de verzoekende partij verworpen.

2.

De verwerende partij dient een nota betreffende de vordering tot schorsing in en het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkommende partij betreffende de vordering tot schorsing is verrat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 4 oktober 2016.

Advocaat Benjamin HERMAN voert het woord voor de verzoekende partij.

Advocaat Michiel DESCHEEMAEKER voert het woord voor de tussenkomen de partij.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscollages (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscollages (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De tussenkomen de partij verzoekt met een aangetekende brief van 12 augustus 2016 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomen de partij met een beschikking van 12 september 2016 toe in de debatten.

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Voor de feiten uiteenzetting kan worden verwezen naar het arrest van de Raad nr. RvVb/UDN/1516/1150 van 26 mei 2016.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing wordt niet betwist. Een onderzoek van de ontvankelijkheid is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 40, §1, eerste lid DBRC-decreet kan de Raad een bestreden beslissing schorsen bij wijze van voorlopige voorziening op voorwaarde dat de vordering tot schorsing is ingegeven door hoogdringendheid en op grond van minstens één ernstig middel.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij voert aan:

“
...

ii. Brandveiligheid, visuele hinder, mobiliteits hinder en ongeschiktheid toegangsweg met schade tot gevolg

15. De verzoekende partij zal worden geconfronteerd met ernstige ongemakken en nadelen wanneer er uitvoering wordt gegeven aan de vergunning.

Zo zullen er problemen zijn met de brandveiligheid. In de adviezen van de brandweer staat verduidelijkt:

...

De voorste en dichtstbij (ten aanzien van de rijweg) gelegen hoek van de loods is gelegen op 44,46 m van de rand van de rijweg. Dit blijkt duidelijk uit de opmeting die door landmeter Vandendriessche werd uitgevoerd. Zelfs door verplaatsing van het gebouw, waardoor het gebouw dus nog dichterbij de perceelsgrens zou worden opgetrokken, kan aan de voorwaarde van de brandweer niet worden tegemoetgekomen.

Het voorgaande betekent dat de brandveiligheid niet verzekerd is. Bij brandcalamiteiten of andere voorvallen waarop de brandweer en andere hulpdiensten dienen uit te rukken zullen zij zich niet kunnen opstellen binnen de perimeter van 40 m. Indien de hulpdiensten niet op een vlotte wijze kunnen ingrijpen, houdt dit ook een groot risico, nadeel en ongemak in voor de aangelanden, waaronder de verzoekende partij.

16. Daarnaast zal de verzoekende partij ook visuele hinder en schade ondervinden.

Het geplande gebouw zal een hoogte hebben van 5,40 m. Vanaf de openbare weg loopt het terrein in noordelijke richting op met een niet onbelangrijke stijging van het peil van het maaiveld. Het terrein van de verzoekende partij ligt 0,75 m lager dan het perceel waarop de loods zal worden opgetrokken. De hoogte ten opzichte van de verzoekende partij zal aldus geen 5,40 m bedragen, maar wel 6,15 m.

De loods staat ingeplant op slechts 3,76 m. De afstand vanaf de achtergevel van de woning tot aan de loods bedraagt slechts 17,90 m. Het profiel- en inplantingsplan verduidelijken het massief karakter van de loods en van de inplanting ervan. Vanaf de woning en de tuin manifesteert de loods zich dan ook als een massief en overheersend gegeven waar men niet naast kan kijken. Het directe gevolg hiervan is dat de verzoekende partij minder licht en zon zal hebben in zijn tuin en geconfronteerd zal worden met een grijs, overheersend en statisch scherm. De aanplanting van 2,5 zal hieraan niet verhelpen. Zoals ook kan afgeleid worden uit het profielplan zal dit groenscherm maar zeer beperkt zichtbaar zijn van uit de keuken en slechts 0,75 m uitsteken boven de kop van de bestaande omheining. Ook de klimop brengt geen zoden aan de dijk. Klimop ontnemt de visuele hinder niet. De verzoekende partij zal nog steeds worden geconfronteerd met een overheersende muur die zon en licht wegneemt.

17. Bovendien is er sprake van een onaangepaste toegangsweg.

De loods wordt bereikt via een private doorgang langs de woning 116. Deze doorgang heeft een breedte aan voetpadzijde van 4,29 m en achteraan van 3,61 m. Deze doorgang is niet verhard, maar slechts afgewerkt met dolomiet. Deze doorgang is geenszins ingericht voor zwaar vervoer, al dan niet beladen met werfmateriaal en —materieel. De betreffende weg zal verzakken en ondergrondse leidingen zullen worden beschadigd.

Bijkomend stelt de aangestelde landmeter vast dat de woning van de verzoekende partij dateert van voor WOII. Door het intensief gebruik met vrachtverkeer van de doorgang zal er zwaardere druk en trillingen voorkomen met ongelijke zettingen van de ondergrond tot gevolg.

De landmeter drukt het duidelijk uit:

...

iii. Schorsing zal de schade kunnen voorkomen

18. De uitkomst van de vernietigingsprocedure zal, gelet op de behandelingsperiode, te laat komen,. Aangezien een vernietigingsprocedure niet schorsend werkt, zal de heer Nuyttens reeds een aanvang kunnen nemen met de bouwwerken. De uitvoering, de voltooiing en de ingebruikname van deze bouwwerken zullen directe schade, ongemakken en nadelen genereren (zie beschrijving hierboven). Door de schorsing zullen de nadelige gevolgen voorkomen kunnen worden.”

De verwerende partij repliceert:

“...

2. Het hoogdringend karakter van de vordering meent verzoekende partij te kunnen ontlenen aan een gevaar voor de brandveiligheid alsook visuele en mobiliteitshinder. Dit laatste mede omwille van de vermeende ongeschiktheid van de toegangsweg.

3. In haar arrest dd. 26 mei 2016, nr. RvVb/UDN/1516/1150 heeft de Raad in het kader van de beoordeling van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering reeds overwogen dat voormelde elementen niet overtuigen als nadelige gevolgen van de vergunningsbeslissing. Hoewel de vereiste tot hoogdringendheid dient onderscheiden van de uiterst dringende noodzakelijkheid, dient vastgesteld dat de overwegingen die de Raad in voormeld arrest heeft geformuleerd ook van toepassing zijn in voorliggend schorsingsverzoek.

3.1

Verzoekende partij meent dat de brandveiligheid onvoldoende wordt gewaarborgd nu in het gunstig advies van de brandweer sprake is van een afstand van 40m tussen de toegang tot de loods en de rijweg. Met verwijzing naar een plan van een landmeter meent verzoekende partij dat hier niet aan kan worden voldaan.

De Raad overwoog in haar arrest op dit punt reeds het volgende:

...

In voorliggend schorsingsverzoek kan hetzelfde standpunt worden ingenomen.

3.2

Voorts wordt gewag gemaakt van visuele hinder en schade ingevolge het gebruik van een doorgang met beperkte breedte voor zwaar vervoer.

Op deze punten overwoog de Raad het volgende:

...

Verzoekende partij reikt in haar verzoek tot schorsing geen nieuwe elementen aan om voormelde overwegingen van de Raad te weerleggen. Verzoekende partij levert nog steeds geen overtuigend bewijs dat de weg specifiek zal worden gebruikt voor zwaar vervoer waardoor de weg zal verzakken en schade zal ontstaan aan ondergrondse leidingen. Ook wat de beweerde visuele hinder betreft overtuigt het verzoekschrift niet.

De vordering tot schorsing dient derhalve verworpen.”

De tussenkomenende partij stelt:

“ ...

B.2. Repliek

B.2.1. Algemene repliek

19. *Één. De behandelingstermijn van de vernietigingsprocedure volstaat op zich niet om een schorsingsprocedure verantwoorden.² Ook het loutere feit dat een vernietigings- of schorsingsprocedure veel tijd in beslag neemt, volstaat niet.³*

20. *Twee. Of er omstandigheden zijn die schorsing van de tenuitvoerlegging verantwoorden en uw Raad nopen tot een summier onderzoek van de zaak, hetgeen noodzakelijk een beperking betekent van de rechten van verdediging, is een feitenkwestie.*

Het antwoord op deze vraag vergt met andere woorden een beoordeling in concreto van de door de verzoekende partijen aangevoerde elementen, die de hoogdringendheid aantonen, evenals een urgente beslechting van de vordering en een principieel te vermijden verstoring van het normale procedureverloop verrechtvaardigen, en de ondoelmatigheid van de procedure tot vernietiging op zich voldoende aannemelijk maakt. Dit alles veronderstelt niet alleen een vanzelfsprekende terughoudendheid bij de aanwending van deze procedure, maar eveneens dat verzoekende partij, en in het concreet dossier, voldoende precieze, pertinente, concrete en door de uw Raad controleerbare elementen aanreikt die het hoogdringend karakter van de zaak helder en onomstootbaar aantonen.

De oorzaak van de nadelige gevolgen, die verzoekende partij dreigt te ondergaan, en waartegen hij zich wil verzetten, moeten bovendien exclusief te vinden zijn in de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, omdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing op zich moet volstaan om deze nadelige gevolgen te voorkomen.

De loutere omstandigheid naaste buur te zijn volstaat niet om beroep te doen op de schorsingsprocedure. Verzoekende partij moet aantonen, niet enkel dat zij belanghebbend zijn, maar bovendien dat onherroepelijke schadelijke gevolgen dreigen. Het volstaat dus niet dat de bouwwerken een aanvang hebben genomen - quod non in casu (zie verder) - en dat zulks een nadeel oplevert voor verzoekende partij. Dit nadeel moet een belangrijke mate van ernst vertonen.

21. *Drie. Tussenkomenende partij is niet gekend met rechtspraak van uw Raad waaruit zou blijken dat de zogezegde moeilijkheid om het herstel in de vorige toestand te bekomen, zou volstaan om een schorsingsprocedure te verantwoorden, wel integendeel.' Dit zou anno 2016 ook niet verantwoord zijn, nu de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur hyperactief is en het Vlaams stedenbouw handhavingsrecht inmiddels (zeer) performant is geworden.*

22. *Besluit. De nadelen die door verzoekende partij worden aangehaald, verantwoorden de toepassing van de schorsingsprocedure niet.*

Tussenkommende partij stelt immers vast dat de uiteenzetting in het verzoekschrift geen gegevens bevat waaruit kan afgeleid worden dat de zaak niet kan behandeld worden volgens de gebruikelijke termijnen van een vernietigingsprocedure. Er zijn immers geen concrete elementen waaruit de hoogdringendheid kan worden afgeleid.

B.2.2. De beweerde aanvang van de werken

23. *Wat betreft de beweerde aanvang van de werken, is tussenkommende partij formeel. Er is op vandaag nog geen sprake van een aanvang van de werken (stuk 3):*

- tussenkommende partij heeft zich beperkt tot het louter uitlijnen van het gebouw. Dit betreft een niet-vergunningsplichtige handeling en is geen rechtstreekse uitvoering van de vergunning. Het uitlijnen op zich had tussenkommende partij ook voor het verkrijgen van de vergunning kunnen doen.

- het gebrek van melding van aanvang der werken bij de gemeente Lendeledede bevestigt dit daarenboven

- tot slot merkt tussenkommende partij op dat hij op vandaag nog geen contacten heeft gelegd met aannemers en bouwfirma's, laat staan reeds contracten zou gesloten hebben. De activiteit van tussenkommende partij beperkt zich tot het leggen van vloeren, waardoor hij zelf niet kan instaan voor de bouw van de loods. Hoe er dan sprake kan zijn van de aanvang van werken is voor tussenkommende partij een raadsel.

De eerste argumentatie van verzoekende partij om zijn te onderbouwen, klopt feitelijk gezien gewoonweg niet.

24. *Maar er is meer. Zelfs in het geval tussenkommende partij met de werken zou aanvangen, quod non, rechtvaardigt dit niet automatisch een schorsing door uw Raad. Uw Raad oordeelde zeer recent als volgt:*

...

B.2.3. De beweerde hinderaspecten met beweerde schade tot gevolg

25. *Verzoekende partij voert drie zogezegde hinderaspecten aan die een schorsing zou verantwoorden.*

26. *Ten eerste is de beweerde vrees voor beweerde brandveiligheid niet correct.*

Het advies van de brandweer luidt als volgt:

...

In casu is voldaan aan het advies van de brandweer:

- de afstand van 40m is voorzien voor de plaatsing van de brandweervoertuigen en het vermijden van brandschade aan deze voertuigen.

Dit heeft - in tegenstelling tot wat verzoekende partij tracht voor te houden - geen betrekking op brandveiligheid ten aanzien van naburige percelen. Verzoekende partij kan zich dan ook niet dienstig op dit advies beroepen om beweerde schade te bewijzen.

- er geldt een afstandsregel van 40m ten aanzien van berijdbare wegen.

De dichtstbijzijnde berijdbare weg voor de brandweer betreft de weg waarop het recht van doorgang geldt. Vanaf deze rijweg is de afstand tot de loods minder dan 4m. Er doet zich geen enkel probleem voor.

- zelfs in geval de weg met het recht van doorgang niet wordt meegerekend, kan de brandweer zijn voertuigen nog steeds binnen de vereiste 40 m plaatsen. De afstand van de loods tot de rijweg bedraagt immers 39,76 m.

Van een zogenaamd risico voor de brandveiligheid is geen sprake.

*Volledigheidshalve verwijst tussenkomende partij naar het standpunt van uw Raad in het kader van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid. In het arrest van 26 mei 2016 oordeelde uw Raad als volgt (**stuk 7**):*

...

27. Ten tweede maakt verzoekende partij gewag van visuele hinder die te wijten zou zijn aan de hoogte van de loods.

Tussenkomende partij stelt vast dat de beweerde hinder sterk moet genuanceerd worden:

- verzoekende partij beperkt zich louter tot beweringen maar voert geen enkel stuk aan die de beweerde visuele hinder staft. Het komt evenwel aan verzoekende partij toe om zijn beweringen te onderbouwen met stukken. Verzoekende partij faalt in deze bewijslast.

- verzoekende partij mag niet uit het oog verliezen dat haar perceel gelegen is in woongebied en dat hij kon verwachten dat op het desbetreffende perceel zou gebouwd worden. Een gebouw van 5,40 m hoogte in woongebied kan niet als uitzonderlijk hoog gekwalificeerd worden.

- de plannen in het aanvraagdossier spreken het 'massief en overheersend' karakter ten opzichte van de woning tegen.

- de visuele hinder dient eveneens in ernstige mate te worden genuanceerd door de afstand tussen de leefruimtes van verzoekende partij en de loods. Deze bedraagt maar liefst 17,90 m. Van ernstige visuele hinder kan moeilijk sprake zijn.

*In het advies van de landmeter (**stuk 5 verzoekende partij**) wordt daarenboven aangegeven dat vanuit de keuken van verzoekende partij - hetgeen de enige leefruimte aan de tuinzijde betreft - er slechts 0,75 cm visuele hinder zal zijn. De impact van deze zogenaamde hinder is niet ernstig.*

- het aangevoerde verschil in terreinhoogte dient ook sterkt te worden genuanceerd. Het is inderdaad zo dat het niveauverschil van het terrein ter hoogte van de voordeur van verzoekende partij en het terrein van tussenkomende partij 75 cm bedraagt.

*Evenwel is het verschil ter hoogte van de keuken - hetgeen de enige leefruimte aan de tuinzijde is - nog maar 15 cm, en ter hoogte van het tuinhuis van verzoekende partij 5 cm (**stuk 4**).*

- daarenboven wordt in de bestreden beslissing als voorwaarde opgelegd dat de muur met klimop moet begroeid zijn. Hierdoor is er al geen sprake meer van een muur waarop verzoekende partij moet aankijken, maar een aangenaam groen uitzicht.

- ook de aanwezigheid van het tuinhuis van verzoekende partij maakt dat er nooit sprake is geweest van een uitgesproken open zicht. Er is steeds een 'hinderobject' in het uitzicht van verzoekende partij aanwezig geweest.

28. Plots komt verzoekende partij ook aandragen met een beweerd verlies aan zonlicht en licht. Nergens wordt door verzoekende partij enig bewijs van dit verlies aangetoond door bv. een schaduwstudie. Tussenkomen de partij herhaalt nogmaals dat het louter bewering in het kader van een schorsingsprocedure niet volstaat.

Maar er is meer. Tussenkomen de partij stelt zich de vraag over welk verlies van zonlicht dit kan gaan. Het perceel van tussenkomen de partij ligt immers ten noorden van het perceel van verzoekende partij. Een en ander blijkt uit zowel de plannen als luchtfoto's.

Tussenkomen de partij kan zich niet van de indruk ontdoen dat verzoekende partij allerlei hinderaspecten opwerpt om zichzelf in een slachtofferrol te plaatsen, maar evenwel zelf niet onderzocht heeft of deze zich effectief zullen manifesteren. Erg geloofwaardig komt verzoekende partij niet over.

29. Ten derde trekt tussenkomen de partij de geloofwaardigheid van de beweerd e hinder aan de toegangsweg ook ernstig in twijfel.

Tussenkomen de partij heeft op de hoorzitting van de deputatie in aanwezigheid van verzoekende partij uitdrukkelijk verklaard dat hij een eenmansbedrijf is en de weg hoogstens 2 maal per dag zou gebruiken en dit met een bestelwagen. Van zwaar vervoer op deze weg zal er dus geen sprake zijn.

Frappant is het feit dat verzoekende partij op vandaag zélf op de toegangsweg rijdt met een gelijkaardige bestelwagen als deze van tussenkomen de partij, alsook met personenwagens (**stuk 5**). Een reële vrees voor schade die door een bestelwagen zou veroorzaakt worden is bijgevolg niet aanwezig.

Wat het advies van de landmeter betreft, moet tussenkomen de partij dit zeer sterk nuanceren. Dit advies gaat uit van de komst van zwaar vrachtverkeer. Dit is feitelijk onjuist. Tussenkomen de partij zal hier enkel en alleen met zijn bestelwagen rijden (hetgeen verzoekende partij op vandaag ook doet). De gevreesde en beweerd e schade is dan ook louter hypothetisch en zal zich niet manifesteren.

Ook dit hinderaspect werd niet aanvaard door uw Raad in de UDN-procedure (**stuk 7**):

...

B.2.4. Besluit

30. Verzoekende partij kan niet hard maken dat er sprake zou zijn van hoogdringendheid. Hij legt geen stukken voor die de onherstelbare hinder kunnen staven. Meer nog, er is geen sprake van onredelijke hinder.

31. Voor de volledigheid verwijst tussenkomende partij nogmaals naar het arrest van uw Raad van 26 mei 2016 met nr. RvVb/UDN/1516/1150 waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van verzoekende partij verworpen werd (**stuk 7**).

Er is niet voldaan aan de eerste vereiste voor een schorsing.”

Beoordeling door de Raad

Het gelijkaardig betoog van de verzoekende partij werd in het arrest van de Raad nr. RvVb/UDN/1516/1150 van 26 mei 2016 als volgt beoordeeld:

“ ...

2.

Het betoog van de verzoekende partij over de brandveiligheid kan niet worden weerhouden als een nadeel dat voortvloeit uit de bestreden beslissing. Uit de overwegingen in de bestreden beslissing blijkt dat er een gunstig advies is verleend door de brandweer. Vervolgens blijkt dat in de bestreden beslissing als voorwaarde wordt opgelegd dat het advies van de brandweer “zoals aangehecht aan deze beslissing” stipt wordt nageleefd. Het betoog van de verzoekende partij dat (een voorwaarde in) het advies van de brandweer niet kan worden nageleefd, komt er op neer dat wordt aangevoerd dat een vergunningsconforme uitvoering van de bestreden beslissing niet mogelijk is, hetgeen te onderscheiden is van nadelige gevolgen (voor derden) ten gevolge van de bestreden beslissing.

De beweerde nadelige gevolgen die betrekking hebben op de toegangsweg tot de voorziene loods, steunen op de bewering dat deze niet is ingericht voor zwaar verkeer, zonder dat de verzoekende partij overtuigt dat de bestreden beslissing kan of zal aanleiding geven tot zwaar verkeer. Dit wordt ook ontkend door de belanghebbende partij. In de bestreden beslissing is een stedenbouwkundige vergunning verleend voor een loods die zal dienen voor de opslag van materialen. Er wordt overwogen dat er geen indicaties zijn dat er ook productie zal plaatsvinden. Er wordt in de bestreden beslissing ook een voorwaarde opgelegd dat de loods enkel mag gebruikt worden voor opslagactiviteiten. Tegenover de bewering van de verzoekende partij dat er zwaar verkeer op de toegangsweg zal zijn, staat de verklaring van de aanvrager op de hoorzitting, met name het gebruik van de loods voor een eenmanszaak en voor “opslag van werkmateriaal zoals baddens, stellingen, klein materiaal alsook de bestelwagen en aanhangwagen”. De vervoersbewegingen worden geschat op twee per dag.

De visuele hinder die de verzoekende partij aanvoert en die betrekking heeft op de bebouwing van het achterliggend perceel met een loods, dient gerelativeerd te worden in het licht van de gegevens van de zaak. Het blijkt immers uit de voorgelegde stukken dat de verzoekende partij bij de aankoop van haar perceel haar uitdrukkelijk akkoord heeft gegeven “dat er op grond achteraan gelegen die paalt aan het door hen aangekochte perceel kan gebouwd worden”, waarbij er in de verkoopsovereenkomst (stuk 6 van de verzoekende partij) wordt vermeld dat er momenteel een vergunning is voor de bouw van een loods van ongeveer 230 m². De verzoekende partij betwist dit niet, maar verklaart op de openbare zitting dat de thans vergunde loods groter is en dat er in de bestreden beslissing geen oplossing wordt geboden voor de visuele hinder door de aanplantingen. Er kan echter niet worden aangenomen dat het effect van een loods met een oppervlakte van 288 m² in plaats van 230 m² dermate verschillend is dat dit een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid verantwoordt, evenmin als het aanvoeren van kritiek op de voorziene groenaanplantingen.

3.

De conclusie van het voorgaande is dat de nadelige gevolgen die de verzoekende partij aanvoert, niet overtuigen.

...

Er zijn geen redenen om anders te oordelen. De nadelige gevolgen die de verzoekende partij aanvoert, overtuigen niet.

Er is derhalve niet voldaan aan de in artikel 40, §1, eerste lid DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partij de hoogdringendheid niet aantoonst, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 8 november 2016 door de vierde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Katrien VISSERS

Nathalie DE CLERCQ